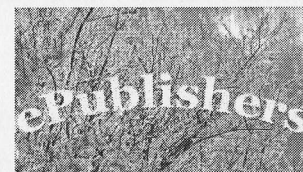

Mihai Păcuraru

VERDE
TRAVERSÂND
AMIAZA

Versuri

creației din Constanța și Tulcea, prezența în mai multe emisiuni ale Radiodifuziunii și Televiziunii Române, primirea unui premiu la Festivalul Național de Poezie „Nicolae Labiș” de la Suceava, activitatea desfășurată ca redactor-șef al revistei studențești „Ex Ponto” îl confirmă pe Mihai Păcuraru ca pe un adevărat poet.

Colaborează cu eseuri didactice și alte materiale de profil la revista „Tribuna învățământului.”

A publicat, în 1980, placheta de versuri „Baladă pentru jertfele ninsorii”.

Prezent în volumul colectiv „Insula albă” („Literatură contemporană la Dunărea de Jos”), Editura „Ex Ponto”, Constanța, 2003.

Volumul „Retro-Poezii”, Editura ePublishers, a fost lansat, în 18 noiembrie 2018, la Târgul de Carte „Gaudeamus” București.

Despre scrierile autorului au formulat opinii critice :

George Popescu (revista „Ramuri”), Petru Văluoreanu (revista „Tomis”), Enache Puiu („Istoria literaturii din Dobrogea”, Editura Ex Ponto, Constanța, 2005) și Gabriel Rusu („Gramatica rememorării...”, Ed. Ex Ponto, Constanța, 2019).

CUPRINS

5	MIHAI PĂCURARU
13	I – ZBOR ÎNTR-UN OCHI DE VULTUR
14	NUNTĂ MEREU
16	NIMENI N-O SĂ TE RENASCĂ
17	POARTA
18	CA UN PORUMBEL ÎN GURA UNUI ȘARPE
20	DE LA TĂLPILE PĂMÂNTULUI
21	UN PESCĂRUȘ ȚIPĂ NUMELE TĂU
23	VOR PLÂNGE ÎN GENUNCHI
24	RACHETE DE ÎNGROPAT DANSUL
25	VISCOL DE DINCOLO
26	SCRIS ȘI RESCRIS
27	ȘARPELE DIN COPILĂRIA GRĂDINII

- 28 AUTOPORTRET SAU BANAL EXERCİTIU DE
IMAGINAȚIE
- 30 ZBOR ÎNTR-UN OCHI DE VULTUR
- 32 ROSTOGOLIRI DE PAIE PE VĂILE PLANETEI
- 34 MUSTUL CE VA FIERBE
- 35 TRUPULUI CÂNTĂRII TALE
- 36 JOCUL DE LUT
- 37 AVIOANE NEBUNE
- 39 PRIN IARBĂ AU PĂȘIT ÎNGERI
- 40 ROȘU DE LEAGĂN, ROȘU DE PLECARE
- 41 SINGUR STRĂLUCIND
- 42 TREI POEME DE INIMĂ ȘI CREIER
- 44 INCERTITUDINE
- 45 ZALELE MINCIUNII
- 46 ORTUL (SAU FERICIREA DE A FI PLOAIA
DE BANI)
- 49 II – PUZZLE ALEATORIU
- 51 CONTUR FOSFORESCENT
- 52 FRUCTE ȘI PICTORI
- 53 CE VINE ȘI RE-VINE

- 54 VICTORIA FURTUNII
- 55 DEGETELE PLOII
- 56 REGIZOR DE LACRIMI
- 58 PRIMORDIALĂ
- 59 PYGMALION
- 60 LAITMOTIV
- 61 CLOVNI DE CUVINTE
- 62 VEZI CUM NE JUCĂM...
- 63 TEMELIE ȘI PLOAIE
- 64 AM ARS TOT ALBASTRUL
- 65 EXERCİȚII CU ZERO
- 66 VINDE SAU CUMPĂRĂ
- 67 SIMFONIA NEBUNILOR
- 68 CU BRAȚE ÎNTINS-RUGĂTOARE
- 69 JOC CU PROPOZIȚII ȘI FRAZE
- 70 TREN DE CUVINTE
- 71 LUPTĂ STUPIDĂ
- 72 CÂT DE APROAPE, CÂT DE DEPARTE
- 73 O MARE BOGĂȚIE DE PEȘTE
- 74 CÂNTECE DIN COLIVIA DE AUR

- 75 DESPRE RUGINĂ ȘI PERLE
76 CHIOT ȘI SCRUM
77 O CAZEMATĂ CU FOIȘOR
79 III – UȘA DIN ÎNTUNERICUL VERDE
81 TEXTE SCRISE PE TULPINI
82 TREAPTĂ
83 LUMINĂ ȘI MIERE
84 CERC
85 PAZNICI DE HERGHELIE
86 GROAPA CU FURNICI
88 VÂNĂTORUL CU LASOUL DE CRINI
89 SPECTATOR DE IUBIRE
90 DUPĂ ZIUA A TREIA
91 SULIȚA PENTRU MAI MULTE INIMI
92 LA TRECEREA VERII SPRE TOAMNĂ
93 EȘAFODUL DE APĂ
94 COPIL ALĂPTAT DE ANOTIMPURI
95 DIMINEAȚĂ DE TINERI
96 GLONȚ VIOLET
97 STRIGĂT PE UN POD

- 98 TABLOU CU DUNE ȘI CĂMILE
99 MESAJ
100 PLUTIND PE UMBRA TA
101 DIMINEAȚA CA UN PRUNC DESCULȚ
102 PALME ȘI DANS DE BUFON
103 TIMP DE FLUTURE
105 ÎNGERI ȘI CERCURI
107 URMĂ UMPLUTĂ DE PLOAIE
108 BÂLCI
109 CERȘETORUL ORB
110 OCHI DE DIAMANT ÎN CENUȘĂ
111 ZIDUL DIN ÎNTUNERICUL VERDE

I
**ZBOR ÎNTR-UN OCHI
DE VULTUR**

NUNTĂ MEREU

Acum, sâmbătă, după-amiaza
fluturilor duși nebuni pe dulci cărări,
la o masă, unde clipele suspendate stau pe bucăți
de gheață,
chipurile acoperite în figuri geometrice, parfumate,
trec pe lângă mine;
imagini din Toscana defilează ca o armată
cu fructe coapte în baioneta armelor fulgerând
mirii;
fluturi duși nebuni pe dulci cărări,
pentru astăzi, pentru mâine, când vei dori să revezi
cum alunecă tremurând și țipă muzici colorate.
Încet se lasă crepusculul aromelor cununate
în siropul de zmeură prelins pe fulgii de porumbel
ucis
în zori.
Și trece acel azi, și vine acel mâine, și acel mâine...

VERDE TRAVERSÂND AMIAZA

nuntă aici, nuntă în Toscana, nuntă văzută de mine
mereu,
cu miri și nuntași, fluturi duși nebuni pe dulci cărări,
într-o pădure sculptată de o mână din rai, de o mână
din iad.

NIMENI N-O SĂ TE RENASCĂ

Nimeni n-o să te renască,
nimeni n-o să-ți spună de două ori de același fluviu,
de laptele curs pe marginea stelelor.
Vei dori să vezi, cât vei dori să vibrezi în ecou,
dar nu vei ști că vocea e
jarul pe care-l simți rece ca lumina
zăpezii din valea munților albi.
Vrei să mai vezi ce e dincolo
de ecranul ca niște parazăpezi în calea întrupării?
Ai pătruns prea mult într-un loc
interzis, și nimeni nu te respinge,
ci te lasă călcând pe spinări de hiene
să ajungi speriat la o piatră de râu.

Vezi cum se duc în flori pragurile
simțirii tale, iar a crede doare
ca semințele ce pocnesc a naștere în pământ
deasupra unei guri flămânde.

POARTA

Ai întrebat, copil întors din drum, de piatra
prefăcută în diamant, precum Cenușăreasa
numai noaptea vândută visului de-a fi.

Și curge nisipul din mintea mea
în mintea ei într-o veselă clepsidră,
și oamenii ce-și vând bucăți de sticlă
se miră, îngropându-se în trupul lor,
înfășurat în diafane balerine.

Ai văzut totul prefăcându-se în
păsări adormite în aer, pe sub care Cenușăreasa
și copilul cântau florile de salcâm
din mijlocul unui drum oprit de o poartă,
cât o imensă cortină cusută cu ani în ape albastre,
din spatele căreia se auzeau
bocete și râsete de îngeri copii.

CA UN PORUMBEL ÎN GURA UNUI ȘARPE

Arde sintaxa în mine, precum
Vezuviul cuvintelor care se
răscolesc magmatic în simțuri
și pielea de domnișoară a hârtiei.

Viața este focul și fumul de
pe dealuri, aprins continuu,
vreme de război, în mine, în tine,
veritabil incendiu planetar.

Focul este viața, viața este focul,
aprins șarpe ce mistuie lacom copaci,
iarbă, zile, apa limpede ce fierbe, și ochii plâng.
Banală înșiruire primită de moartea jucăușă,
ascunsă de altă apă adusă spre a
încinge jocul pățimaș.

Șarpele-foc hipnotic iese victorios, c-un porumbel
în gură, și-l privesc în ochi cu milă, cu silă,
cu teamă, ca pe un călău el însuși pedepsit.

DE LA TĂLPILE PĂMÂNTULUI

Ce mândră, ce izvor cântă
pasărea aceasta, într-o curgere a culorii,
a culorilor, dorite toate de minte,
împotriva țesăturii minciunii.

Dincolo de cuvintele noastre
sau fără cuvintele noastre,
e un gol nenumit până astăzi-
tăcere ce lovește templul.

Și am văzut amețeala în indigo,
e amețeala sângelui care te
roagă să revină în trup
și să curgă invers,
de la tălpile pământului
spre inima păsării desenată vie de mine.

UN PESCĂRUȘ ȚIPĂ NUMELE TĂU

Nu vreau să plecați, prieteni, oamenii mei,
că această petrecere de iad și de rai
e oricum pierdută pentru toți, dar ne mințim,
ieșind cu lumânările aprinse din cârciumi, de unde-
am privegheat.

Au rămas în ecoul cuvintelor siaj
mateloții, nebunii și diluatorii de băuturi,
blestemați de Villon, ce-și au teritoriul
știut dinainte, iertați cu o lumânare aprinsă în sticlă.

Priviți cât puteți de puternic în ei și în voi.
Uite o minge, sau părerea de minge, uite
un val, animal de animal născut,
un vapor, un plug ce ară cerul din oglindă.

Toate sunt ale mele, ale voastre, ale noastre,
cum flacăra lumânării aparține nopții,
ș-un pescăruș cuprins de turbulențe
țipă al dracului de frecvent numele tău.

VOR PLÂNGE ÎN GENUNCHI

Ai apărut cu vișine în păr,
vântul le scutură plăcut la
intervale egale de secunde și de întrebări.

De ce nu vrei să accepți când plutesc mari
plase de păiajeni, pregătite să planeze
până ajung peste tine, peste puținul
soare ascuns sub cenușa din temelia casei,
de unde iese mielul ce-a fost odată.

Nicio tristețe nu străbate fructele și vulturii
desenați pe un fundal adus dintr-un alt poem,
dacă povestea a început demult și
se încheie astăzi, cu tine, alergând cu vișine-n
păr, cu râsul ce aprinde verdele ca apa și ca ochii tăi,
chiparoșii atunci vor plânge cum știi ei de frumos,
în genunchi rugându-se să rămâi peste tot.